

UKRAINIAN LABOR NEWS
 PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORKERS AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, AT THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND Mc GREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.
 Subscription per year \$4.00
 Telephone: 51 465

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ
 газета для робочого класу — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.
 Видав. Робітничо-Фармерське Видавнє Товариство, закорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українськ. Робітнич. Домі, на розі вулиць Пritchard і McGregor, у Вінніпегу, Ман.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.
 Редакція за оголошення не відповідає.

ЗНОВУ "МОСКОВСЬКІ РУБЛІ" ПІШЛИ В РУХ

Давнечко ми вже не чули про "московські рублі". Вже скучно нам за ними. Бувало розгорнєш жовтоблакитну шмату і аж "душа радується", коли довідаєшся з неї, що наша преса видається за "московські рублі", що з'їзди наших організацій відбуваються, організаторів висилається, будинки будуються за "московські рублі". А що вже "комісари" при "Укр. Рос. Вістях" і при наших організаціях взагалі — так ті просто чотири-п'ять років будинки купили, розкішними автомобілями їздять, "електрикою діти колишуть" — все за "московські рублі".

Згодом якось все це затихло, хоч від того часу чина "московських рублів" піднеслася, бо Радянський Союз став дуже важливим міжнародним чинником, але перестала жовтоблакитні писати про "московські рублі". Видно, що читачам цих жовтоблакитних шмат остогидло читати теревені про ті "московські рублі" й редактори дали спокій. Навіть почали на шпальтах жовтоблакитних газет появлятися зрідка вістки, що "Москва замкнула свою касу для закордонних комуністів. Було вже й таке.

А от останніми часами, бачимо ми, знову вертають на політичну арену "московські рублі". Появилися вони у Вінніпегу з легкої руки фашиста мейора Веба, якому "московські рублі" й в очах світият, коли він бачить демонстрації безробітних.

Демонстрація безробітних 15 квітня — це за "московські рублі". Наїзла безробітні "московських рублів" і пішли демонструвати. Всі агітатори працюють тільки за "московські рублі". Навіть голови під поліційні клоби робітники підставляли за "московські рублі". Про це можуть посвідчити окроковані сорочки тих робітників, що їх з позашиваними головами привезли з шпиталю до поліції. Може й доктори, які зашивали їм голови, зробили це за "московські рублі" — хоч не мейор Веб ще не сказав, але може завтра скаже. Бо від 15 квітня він майже кожного дня говорить тільки про "московські рублі".

Виступаючи в понеділок, 20 квітня, на одному мітингу церковників у Вінніпегу, мейор Веб заявив, що побитих і арештованих на демонстрації 15 квітня 9-ох робітників випущено на волю за кавцією 18 тисяч доларів. Ці долари є ніщо інше, як "московські рублі".

"Ці арештовані люди є безробітні. Де вони взяли грошей? Вони дістали їх з Москви" — так сказав у своїй промові мейор Веб.

Отак сиділи побиті робітники в арешті й дістали з Москви гроші й викупилися. Як вони дістали ці гроші? Через поліцію, чи як?

Як же справа на ділі маєтись? По перше, коли мейор Веб говорив цю брехню на мітингу церковним людям, то до того часу вибрано було на кавцію тільки чотирох арештованих, а не дев'яток. І не за \$18,000, але за \$4,000. І не за готівку, але за заставу "пропертів" — хатів. Прийшли робітники і заставили за своїх потовчених і арештованих поліцією товаришів свої хатини й так вибрали їх напоруки. А з брехну Веба сміються й репортери "Фрі Прес", сміється той суддя, який випускав арештованих за кавцією на волю.

Але це зовсім не перешкоджає мейорові Вебові брехати на церковному мітингу про 18 тисяч московських доларів — навіть не рублів, але доларів.

ПЕТЛЮРІВСЬКА РИПИНДЯ СУШИТЬ СВОЮ ГОЛОВУ "МОСКОВСЬКИМИ РУБЛЯМИ".

Петлюрівська Рипиндя йде за Вебом. Її також стоять перед очима "московські рублі". Її ніяк не може поміститися в запамороченій від невдач голові, щоб українські робітники й фармери могли вислати до Радянського Союзу своїм коштом делегацію. Рипиндя знає, що в Канаді криза. Вона цього не тільки вже не замовчує, але часто повторяє. Мали рипиндичі петлюрівці якусь рутенську збіжжю чи елевейторну спілку й та збанкрутувала та тепер жеруться за неї діяти між собою. Один каже покажи рахунки, а другий каже "голий дощу не боїться" (гайда "Укр. Голос" з 22 квітня).

Отже криза. Навіть дуже велика криза. З рутенської спілки заличилися тільки рахунки. "Історичний" 113-й з'їзд в Саскатуні не відбувся — бо криза. Така криза, що закликаючи "з нагоди різдва послішнати з даткою-колядою наймолочнішої нашої вихованчій інституції" (могилянській бурсі у Вінніпегу), рипиндичі петлюрівці апелювали "до свідомих українців" "заявляти спеціальною колядою", бо "прикри часи переживаємо в Канаді з причини економічної кризи".

Коли вже справа дійшла аж до спеціальної коляди, то треба повернути рипиндичам колядникам, що в Канаді криза. Не з добра, найвищого свяченого, редактор "Укр. Голосу" (соціал-демократ!) заговорив в православнім соборі "про теперішнє релігійне положення під більшовниками в Східній Європі".

Одним словом — криза. І от в таку страшну кризу українські робітники й фармери в Канаді вислали делегацію до Радянського Союзу! Як це могло статися? Вже на всі боки

мудре Рипиндичі і ніяк не втримає: і часу мало на збирання фондів і лише цятюх поїхало своїм коштом, "за прочі одиниці — чужим" і "всі випробувані комуністи", які й свяченого не чекали й кризи не заякалися — клопів тай годі. Стала Рипиндя, як засвітана й дивується: "або нема в Канаді такої кризи, як комуністи говорять, або подорож делегатам платити Москва?"

Це все, до чого могла думатися Рипиндя, плентаючись в хвості за мейором Вебом. "Платити Москва". Добре, що платити. Ми в одному з найбагачих чисел "УРВ" все, що Москва на делегацію заплатила, до цента проголосимо. Ми не будемо критися з рахунками, бо ми не рутенська збіжжя спілка, але робітничо-фармерська організація і за кожний цент, що ми його збирали публічно, даємо звіт, щоб кожний робітник і фармер перчитав, як "Москва платити". Рипиндя навіть може перчитати, мейорові Вебові показати, — ми зовсім з ним ховатися не будемо.

Що ж до кризи, що може її в Канаді нема такої, "як комуністи говорять" — то говорять про неї не тільки комуністи, а й петлюрівці говорять, говорить Веб і Бенет. І не дивлячись на ту кризу, то петлюрівські сусі також збирають "неопределені жертви" на якісь "українські визвольні цілі". А коли хтось з читачів запитав "Укр. Голосу" що то за "неопределені жертви на українську визвольну справу", на що ті жертви йдуть, то "Укр. Голос" відповів — що запитувачеві до цього зась, або словами "Укр. Голосу": "виконавчий комітет Союзу Українців Самостійників має розпреділити ці жертви в такий спосіб, який буде вважати за відповідний".

І тут бачимо кризу. Ви гроші складайте, але про них не питайте. Виконком суса знає, що з ними робити. Сказано ж... "неопределені жертви" на "неопределені цілі". А хтось же те "неопределені жертви" має пожертви?

Криза пожеже! Чи одні вже вона жертви пожеже, про які ні звіту, ні згадки ніхто не бачив на шпальтах жовтоблакитної преси. Петлюрівсько-жовтоблакитна криза — це така криза, як оті біблійні "сім тощих коров", що пожежили "сім коров жирних" і самі здохли. Така й петлюрівська криза: скільки вже вони жертв тих пожежили й проте ледво ноги волочать. А тепер, як чуємо, зжерли рутенську спілку й самі між собою за неї жеруться.

І та криза таки ще й їх пожеже. Навіть Веб їх не врятує.

ЗНОВУ РЕВОЛЮЦІЙНА БУРЯ НАД НІДІЄЮ

23 березня з наказу англійської влади, що репрезентує МекДоналдів уряд, у Лягорі страчено ув'язнених ще з 1929 р., 3-ох індійських революціонерів на чолі з Багад Сінгом.

Це сталося на початку того тижня, коли в Карачі мали відкрити індійський національний конгрес, щоб схвалити найбільше зрадинство ватажків "національної" буржуазії Ганді та Неру й підготувати другу конференцію "круглого столу", тобто цілковитий перехід індійської буржуазії на стежку Чан-Кай-Ші, на шляхи отвірної контрреволюції та фашизму.

МекДоналдові зовсім не треба було киче стратити цих двох років були в його пазурах. Якщо він прође каказаз повісити їх, то зробив це для того, щоб Ганді, Неру та вся індійська буржуазія насло побачили, з ким їм треба надати спілкувати проти 300-мільйонного індійського народу та як розправляться з ним.

Страти в Лягорі є подія історичної ваги для великого революційно-визвольного руху в Індії. До недавня ліберальному демогагові Ганді "агероеві" "лівих" маневрів Неру удавалося дурити широкі маси індійської людності, в тому числі навіть трудящих. Навіть найновіші ганебні вчинки Ганді та Неру ще не досить переконливі для багатьох їхніх до-теперішніх прихильників. Вони ще хотіли вичікувати, аж поки зрада буде цілком "довершена". Тепер лягорські страти розпалюють очі мільйонам людей. Відомості, які надходять з Індії попри англійську цензуру, свідчать про те, що страчені з МекДоналдовою наказу, загинули недаремно. Величезний рух протесту, масові страйки, великі демонстрації в Дельфі, де Ганді змовляється з англійським віцекоролем Індії, у Карачі, де буржуазні ватажки із страху перед масами відклали відкриття національного конгресу на кілька днів, 30 забитих і понад 100 поранених у Кавнорі, де панує величезне заворушення серед мас і лунають вигуки: "Геть зрадинка Ганді!"

Наслідком страт у Лягорі має бути те, що чималі шари людності позбудуться ганді-

му і дійдуть виразної революційної свідомості. У світлі кровавої розправи в Лягорі, а також недавніх страт у Шоуяпурі, тепер в Індії кожному видно, що всі торішні "подвиги" Ганді та Неру (елжвагіна кумедія з добуванням солі всупреч соляній монополії, боротьба проти англійської текстильної продукції та алкоголю, відмова від подорожі до Лондону, на першу конференцію "круглого столу") були не що інше, як готування зради індійської революції у вирішній момент. Під впливом страт у Лягорі нові великі маси починають розуміти, що Ганді та Неру зовсім зреклися гасла про незалежність.

Лягорські жертви стали історичними героями індійської революції. Їхні імена зостаються невимирними в індійській та світовій історії. Їхній голос нарече на спокох і кличе сотні мільйонів пригнічених індійських мас, робітників, селян, трудову інтелігенцію та середній стан не піддаватися на шахрайство, а ставати до революційної боротьби. Він закликає чинити овір тим, хто намагається припинити боротьбу проти панування чужоземного імперіалізму дипломатичними хитрошами, терором англійського уряду та зрадинством ватажків національного конгресу. Він кличе до боротьби проти проводу національного конгресу пов'язати боротьбу проти імперіалістичного панування й за незалежність країни з боротьбою за соціальне визволення більшості народу — робітників і трудящих селян.

Широкі маси Індії вже дають свою першу відповідь. Над Індією знову несеться революційна буря. По великих робітничих центрах маси оголошили загальний страйк. У Лягорі зачинилися завзяті вуличні бої, де були десятки забитих та поранених.

Могутній організований робітничий рух, поєднаний з революційною величезних мас гольдого індійського селянства, спаралізує гру "рідних" зрадинів. Революційні маси виженуть геть чужинців-загарбників і доведуть боротьбу за незалежність і соціальне визволення до цілковитої перемоги.

Вперед до боротьби за соціальне забезпечення від безробіття коштом держави!

ЗАЯВА ПОЛІТИЧНОГО БЮРА КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІИ КАНАДИ З ПРИВОДУ ВІДКИНЕННЯ БЕНЕТОМ ДОМАГАНЬ БЕЗРОБІТНИХ.

Р. Б. Бенет, прем'єр-міністр Канади, прийняв робітничу делегацію, яка прибула до Оттави під проводом Воркерс Юніті Ліг, з законопроектом державного забезпечення від безробіття та з 94,169 робітничими й фармерськими підписами, якими вони висловили підтримку законопроектів і готовність боротися проти капіталістичного виголодження.

Бенет і його соціал-фашистський міністер праці, той самий Гідеон Робертсон, який арештуваннями розбив вінніпегський страйк, прийняв делегацію з 34-ох робітників (ксли 300 залишилося на сходах парламентарного будинку) з усіх великих міст Канади.

Бенет, вірний своїй ролі представника й оборонця інтересів фінансового капіталу, сказав делегації відкрито, що його уряд, або інший уряд, з яким би він був зв'язаний в майбутньому, ніколи не дасть державного забезпечення від безробіття.

Бенет, говорячи від імені капіталістичного уряду Канади, сказав делегації, що домагаючись Воркерс Юніті Ліг від імені працюючих мас є ударом для канадійських інституцій.

Інституції, якими прем'єр так клопочеться, є дуже недотримані фінансові й індустриальні інституції, з якими Р. Б. Бенет, сам мульті-мільйонер, і більшість його кнієту є в тім зв'язані. Навчаючи делегацію безробітних, що соціальне забезпечення буде "поширенням" для робітників Канади, які не привчилися діставати щось даремно, прем'єр Бенет дав чек на два мільйони доларів, як невеличкий весільний дарунок своїй сестрі.

Маси робітництва й збіжжю фермерства, які десятками тисяч демонстрували 25 лютого і 15 квітня, зрозуміють роллю Бенетового уряду, як уряду капіталістичної класи. Маси робітництва й фармерства зрозуміють значиний вихвалюваний Бенетом "канадійських інституцій".

Допомогу безробітним Бенет розуміє як удар для канадійських інституцій! Допомогу знищенням фармерам, як удар для канадійських інституцій! Пожму для робітничих дітей, скасування хабарницьких "добродійних організацій" з їхніми грязними вошивими примієннями, жебрацької і гідкої "добродійності", як удар по канадійських інституціях!

"Ми не визначимо нагороди за ліниство" — сказав добре виживлений мільйонер Бенет. Неначе б то 350,000 робітників, які є без праці, і 150,000 фар-

мерів і їхні родини, які є в стані голоду, самі вибрали собі таке положення!

Комуністична Партія Канади придується до Воркерс Юніті Ліг і кличе кожного, хто підписав законопроект, кожного робітника, що працює в безробітності та фармерськй збіднілі маси зрозуміти зміст Бенетової відповіді на домагаючі робітничих мас Канади.

Зміст відповіді уряду Бенета є той, що він і ті інституції, які він репрезентує, постановили заставити робітничу класу платити все більшу й більшу ціну за сучасну кризу. Загарантована платня, державне забезпечення від безробіття і всі інші домагаючі робітничої класи є анатомою для Бенета й йому подібних тому, що криза на світовому ринку, поза Радянським Союзом, що його відтито через ембарго, поглиблює клясову неспівність капіталістів цієї країни. Канадійський імперіалізм бореться за зниження коштів продукції все більше й більше з тою метою, щоб канадійські продукти підминували продукти європейських індустриальних країн.

Частина праці, спід-ап, знизка платні, з альтернативою безробіття — це є прекрасна картина, що її капіталісти малюють на найближче майбутнє і пав Голод Бенет говорить за цілу капіталістичну класу, коли він каже, що ця картина, так їм мила, не буде поповнена встановленням закону про державне забезпечення від безробіття.

Шістьтижневу кампанію, яка змобілізувала майже 100,000 підписів, і делегація, яка прибула до Оттави з цілою Канади (були делегати аж з тихоокеанського побережжя), треба вважати, як перший крок контрнаступу робітничої класи.

Цей крок був могутнім висловом зросту бойового духа канадійського робітництва й він здемаксував консервативний уряд і всі фалшиві обіцянки буржуазних політиканів з передвиборчий період.

Боротьба за державне забезпечення від безробіття має бути продовжана. Ті маси робітництва й фармерства, які підписали й підтримували законопроект, повинні почути звіт від делегатів про відповідь уряду. Головним завданням зараз є організування безробітних мас у Всеукраєве Товариство Безробітних, яке під проводом Воркерс Юніті Ліг і при підтримці цілої робітничої класи й незможного фармерства, повинно провадити безупинну боротьбу за щоден-

ні домагаючі безробітних, за допомогу на місяці і за державне забезпечення від безробіття.

Не дивлячись на кілька радикальних фраз Вудворта і Ко. в парламенті, він, разом зі всіма іншими трейд-юніонними фейкерами від Тома Мура до Мошера і інших, відкрито підтримує становиче Бенета у відношенні до законопроекту про державне забезпечення від безробіття.

Роль соціал-фашистів в теперішній кампанії за державним забезпеченням від безробіття є виявом повної згоди між соціал-фашистами й великим капіталом по основних питаннях інтересів робітничої класи.

Боротьба за державне забезпечення є проблемою цілої робітничої класи. Кожний робітник повинен тепер зрозуміти, чому розбивають мітинги безробітних, чому б'ють і засуджують наших промовців, чому цілий революційний рух спеціально комуністичну партію тероризує поліція, яка цілковито зірвала маску з так званої демократії, і чому сотки робітників депортовано...

Відповідь Бенета є визовом робітничій класі. Комуністична Партія Канади кличе усіх робітників і незможних-фармерів прийняти цей визов.

Відповідь Бенета повинна бути прийнята зміщенням організування і готування до дальшого ширення нашої боротьби проти системи голоду.

Воркерс Юніті Ліг і Всеукраєве Товариство Безробітних треба змістити прилученням тисячів й тисячів нових робітників до фронту Боротьби.

Робітники Канади повинні використати міжнародний день солідарності — перше травня для продовження боротьби за державне забезпечення від безробіття, проти примусового знижування урівня життя робітників, проти заборони дозволу радянських товарів і для оборони Радянського Союзу.

Вперед до боротьби за державне забезпечення від безробіття!

Мобілізуйте й будуйте організацію безробітних!

Демонструйте першого травня в обороні Радянського Союзу!

Будуйте Воркерс Юніті Ліг! Дайте відповідь жовтим фейкерам, стаючи членами комуністичної партії!

ПОЛІТИЧНЕ БЮРО КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІИ КАНАДИ.

ПРОТИРАДЯНСЬКА "ПЯТИЛІТКА" В РУМУНІИ

Після поодиноких і досить глухих натяків румунська преса нарешті затворила отвертєє про так звану "пятилітку" націонал-царівського кордонаго уряду Міронеску і знех-кінем пошалося здобути з кордонного пошук. Заслухавши на таку ласку міжнародного капіталу, його румунські локві вже зваяжили викрити свою таємницю, якою вони облудно забили широкі маси, що знають нечуваного лиха від катарістичної кризи в усіх галузях народнього господарства.

Щоб і далі дурити ці маси, румунський уряд насамперед заявляє, що його "пятилітка" має на меті розвинути сільське господарство, сприяти сільсько-господарському кредитові, збільшити сільсько-господарську продукцію тощо. Але все це тільки про зляське око. Справжня суть нової витівки націонал-царівських банкіротів виявляється з дальших нум-

гін. Тут кожне слово свідчить про те, що знаменитий план, який нібито має зцілити Румунію від небудучої кризи передовсім і в цілому спрй-мований проти Радянського Союзу, на дальше озброєння та готування інтервенції.

Саме це має на оці румунський уряд, коли він лагодиться політично озброєнню армії, утворити устаткову-иу за останнім словом військової техніки морську базу на Чорному морі та збільшити військово-флоту новими кораблями й літаками. Не забую й за таку деталь, як збільшення оплати офіцерського та рядового складу військова. Далі в плані накреслено будвання стратегічних залізниць, поліпшення залізничного рухомого складу, спорудження шляхів на 600 кілометрів і навіть газетів та комор для концентрації хлібних запасів на чолі війни.

З деяких фактів видно, що румунський уряд поспішає здійснити свої антирадянські заміри. Отож, при-

ром, урядовий комісар трьох країн (Басарабія, Буковина та північний Сємїгород), генерал Манойлаєску, сповістив, що "яке після великого почину будувати шляхи в Мармароському районі. А це мають бути явраз стратегічній соші, що забезпечать сполучення між Польшею та Румунією під час війни проти СРСР."

"Пятилітку" доповниє також відомий наказ диктатора румунських залізниць, генерала Йонеску, віддалити з 60-кілометрової прикордонної зоони всіх залізничників не-румунів. Щоб забезпечити успіх цього плану, Румунії став до помічі мало не весь міжнародний капітал. У реалізації позики беруть участь банки Франції, Америки, Голандії, Швейцарії, Швеції, Чехо-Словацьчини, Бельгії і інших країн. Але наряд чн треба додати, що найбільшу частину взяли на себе французькі банки, ніче не раз підкресливши цим, що саме французький імперіалізм і далі озброє своїм васалів, готуючи інтервенцію проти країн Рад, попри всі пачістські слова й жести Бріана.

Товариші! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті"!